

ת"פ 33629/01/17 - מדינת ישראל נגד אברהם דוד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

31 ינואר 2018

ת"פ 33629-01-17 מדינת ישראל נ' דוד

לפני כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד: טל שובל-לזר

נגד

הנאשם

אברהם דוד

ע"י ב"כ עו"ד: משה שוחטמן

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד טל שובל-לזר

ב"כ הנאשם - עו"ד משה שוחטמן

הנאשם בעצמו

ג ז ר - ד ין

פתח דבר

הנאשם הורשע על סמך הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בו תוקנו לקולא רכיבים עובדתיים הנוגעים למעמד הנאשם ואופי מעורבותו בביצוע העבירות וכן לסכומי הכסף בהקשרם בוצעו עבירות הלבנת ההון, כשהוראות החיקוק המקוריות נותרו על כנן.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמות עונשיות, המאשימה הצהירה כי עמדתה היא לעונש מאסר בפועל והסנגור רשאי לטעון בחופשיות. הנאשם הופנה בהסכמה לשירות מבחן. כמו כן, גובשה הסכמה הנוגעת לחילוט דירת מגורים של הנאשם.

תמצית כתב האישום

עניינו של כתב האישום המתוקן הכולל שלושה אישומים, במעשי עבירה שונים שביצע הנאשם במסגרת מערכת היחסים בינו לבין מעסיקו, יצחק צרפתי (להלן: "צרפתי"), במהלך התקופה הרלבנטית לכתב האישום שתחילתה בשנת 2006 וסיומה בשנת 2014.

צרפתי הפעיל עסק לגיוס כוח אדם של עובדים זרים מבלי שהיה בעל רישיון לפעול כקבלן כוח אדם, באמצעות מספר חברות שנרשמו כולן בכזב על שם אחרים (להלן: "חברות צרפתי"), שתיים מהן על שם הנאשם. הנאשם הועסק לאורך התקופה הרלבנטית אצל צרפתי וחברות צרפתי, כשבמהלך תקופת העסקתו היה הנאשם עוזרו של צרפתי, עושה דברו,

המוציא לפועל של הפעילות העבריינית המפורטת בכתב האישום המתוקן, וביצע עבירות הלבנת הון וכן עבירות של שיבוש מהלכי משפט ומסירת עדות שקר, כולן במסגרת היחסים בינו לבין צרפתי, ותוך שדאג לקדם את האינטרסים של צרפתי ושלו עצמו.

בכל הנוגע לעבירות הלבנת ההון, מתאר כתב האישום שהקשר בין הנאשם לצרפתי נותק ביוזמת הנאשם בשנת 2009, והתחדש בשנת 2011, וזאת לאחר שהנאשם התנה את חזרתו בכך שלא יידרש להירשם כבעלים של חברות צרפתי. לאחר חידוש הקשר בין צרפתי לנאשם, פעל הנאשם להיקשר בהסכם עם צרפתי לפיו הוא זכאי לאחוזים ברווחי חלק מחברות צרפתי מבלי להיות רשום כבעליהן. בשלב זה הפך הנאשם ליד ימינו ואיש אמונו של צרפתי ופעל כזרוע הארוכה (סעיף 6 לאישום השלישי). הנאשם ידע שצרפתי רשם בכזב את חברות צרפתי על שם אחרים במטרה להסוות את מעורבותו בחברות צרפתי ואת בעלותו על התקבולים שהתקבלו מלקוחות חברות צרפתי. הנאשם קיבל יפוי כוח לפעול בחשבונות חברות צרפתי ובחשבונות הלקוחות בנש"מ. הנאשם ידע כי הכספים בהם ביצע פעולות מהווים רכוש אסור, הגם שלא ידע איזו עבירת מקור מדויקת מבין עבירות מקור שונות, וביניהן קבלת דבר במרמה, רישום כוזב במסמכי תאגיד ועבירות הלבנת הון, הצמיחה את הרכוש האסור. בזיקה לעבירות המקור, שילמו הלקוחות סך של 14,389,957 ₪ לפחות המהווה רכוש אסור. הנאשם פעל במטרה להסתיר ולהסוות את מקור הרכוש האסור, זהות בעל הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו ועשיית פעולה ברכוש, ופרט בהתאם להנחיות צרפתי המחאות של לקוחות למזומן בהיקף כספי של כ - 32 מיליון ₪. כמו כן, במטרה להסתיר את בעלות צרפתי ברכוש האסור, פרט הנאשם בנש"מ למזומן 343 המחאות לכל הפחות על שם חברות צרפתי בסך של 6,299,972 ₪ לפחות. בהתאם להנחיות צרפתי, ניתב הנאשם את כספי המזומן הנזכרים לחשבונות בנק של חברות צרפתי לשם קניית נכסים, לחשבונות של אחרים, למקורבו של צרפתי, אבשלום תסי, ואף העביר לצרפתי עצמו כסף מזומן. כמו כן, שימש חלק מהכסף לתשלום לעובדים הזרים. בשל מעשי העבירות הורשע הנאשם בעבירות של עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר ולהסוות, ובידיעה שהוא רכוש אסור, עבירות על סעיפים 3(א) ו- 4 בהתאמה לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס- 2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון").

אשר לעבירות השיבוש ומסירת עדות השקר, כמפורט באישום הראשון, במסגרת שלושה הליכים משפטיים שונים שהתנהלו בעניינו של צרפתי בשנים 2007, 2008, 2013, לבקשת צרפתי מסר הנאשם הצהרות כוזבות ועדויות שקר בדבר מצבו הנפשי של צרפתי, בעקבותיהן מונה כאפוטרופוס זמני על גופו של צרפתי. כמפורט באישום השני, לאחר שצרפתי הורה לכנותו בשם איתן גל, מסר הנאשם בשנת 2014 עדות שקר בפני חוקרי המשטרה לפיה איתן גל הוא מעסיקו, הגם שמעסיקו היה צרפתי, וזאת לאחר שאדם בשם איתן גל התלונן במשטרה על גניבת זהותו. בשל המעשים המפורטים הורשע הנאשם בביצוע 3 עבירות של מסירת עדות שקר ו-4 עבירות של שיבוש הליכי משפט, עבירות על סעיפים 237 ו- 244 בהתאמה לחוק העונשין, תשל"ז- 1977.

להשלמת התמונה יצוין כי צרפתי ו - 12 חברות בשליטתו, הורשעו בהליך נפרד בכתב אישום שכלל תשעה אישומים, המפרטים תוכנית עבריינית מתוכנמת שכוללת ביצוע עבירות מרמה, זיוף, סחיטה והונאה, עבירות שתכליתן הכשלת הליכים, עליהן נותן הנאשם שלפני את הדין, עבירות מס חמורות בהיקפים כספיים נכבדים, לרבות הוצאת חשבונות פיקטיביים, עבירות על חוק ביטוח לאומי, ועבירות הלבנת הון, בהקשרן נותן הנאשם שלפני את הדין בסכומים נמוכים יותר, ונגזר עליו במסגרת הסדר טיעון מוסכם עונש של 68 חודשי מאסר וענישה נלווית (ת.פ. 23308-01-16 **מדינת**

ישראל נ' צרפתי).

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן עומד על הרקע האישי והתעסוקתי של הנאשם, בן 34, בעל תעודת הנדסאי, אשר שירת שירות מלא בצה"ל, וחודשים ספורים לאחר שחרורו החל לעבוד כשכיר אצל צרפתי. צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי. לעניין הרקע למעשי העבירות, הנאשם תיאר קשר של תלות בינו לבין צרפתי, אשר היה מאופיין בהתנהגות כוחנית של האחרון כלפיו. לדבריו, צרפתי שימש עבורו כמעין דמות אב, בין היתר לאור העובדה שקיבל את זהותו המינית וסיפק לו יציבות כלכלית. הנאשם קשר את ביצוע העבירות ליחסיו עם צרפתי, וטען שבמועדים הרלבנטיים סבר שהחברות מתנהלות בצורה תקינה, התפתה לסמוך על צרפתי והתפתה לרווחים הכלכליים הגדולים שהפיק מהעבודה עמו, ובחר להתעלם מחשדות שהתעוררו בליבו ביחס להתנהלות העסק. יוער כי המקטע שבו מתוארת התייחסות הנאשם למעשי העבירה הוא מצומצם וכללי מאוד. הנאשם תיאר את ההשלכות הקשות של מעשיו וההליך המשפטי על חייו, תיאר שנפרד מבן זוגו ב- 7 השנים האחרונות לאחר שהשניים וויתרו על הליך הפונדקאות בו החלו, ושיתף שהוא מתמודד עם מצב כלכלי מורכב לאור חילוט הבית שרכש.

מבחינת גורמי סיכון, שירות המבחן התרשם מיכולת מצומצמת להציב גבולות, קושי לדחות סיפוקים, צורך מוגבר בהשגת מעמד והכרה, וראה כגורם סיכון את התמשכות העבירות. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם לוקח אחריות, מביע מוטיבציה מילולית לבחון את דפוסיו ונטיותיו במסגרת טיפולית, הוא נעדר עבר פלילי ולא נפתחו תיקים בעניינו. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן במהלכו ישתלב בטיפול הממוקד לעברייני מרמה, זאת לצד ענישה בדרך של עבודות שירות, המתחשבת בזמן שחלף.

כידוע המלצות שירות מבחן הן כלי עזר המסייע לביהמ"ש, בעיקר בבחינת ההיבטים הטיפוליים, ואין הוא מחייב את ביהמ"ש או כובל את שיקול דעתו.

טיעוני הצדדים ודברי הנאשם

ב"כ המאשימה עמד על חומרת המעשים, גיוונם וההיקף הכספי של עבירות הלבנת ההון העולה על 6 מיליון ₪. הוא פירט את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, התייחס למדיניות ענישה והפנה לפסיקה התומכת בטיעונו. הוא ביקש לראות בשני האישומים שעניינם מסירת עדות שקר ושיבוש מהלכי משפט כאירוע עונשי אחד, ובאישום הלבנת ההון כאירוע עונשי שני. אשר לנסיבות ביצוע העבירות טען ב"כ המאשימה כי מעשי הנאשם בוצעו במספר הזדמנויות ולאורך תקופה, על רקע רצונו של הנאשם למצוא חן בעיני האחרון ולהפיק רווחים בעצמו. הוא הדגיש כי מדובר במעשים מתוכננים כאשר הנאשם הוא מבצע עיקרי, שהתבקש לבצע את העבירות ע"י צרפתי. ביחס לאירוע העונשי הראשון, הדגיש את החומרה הנובעת מהעובדה שמדובר בהליכים שונים במסגרתם מסר הנאשם נתונים כוזבים, כאשר באחד מהם אף העיד כעד הגנה מטעם הנאשם, ועתר למתחם ענישה הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר. אשר לאירוע השני, ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם היה מיופה כוח בחשבונות מי מחברות צרפתי, פרט המחאות בידיעה שמקורן

בכספי עבירה בסכום של למעלה מ 6 מיליון ₪ כאשר חלק מהכספים הוחזקו אצלו במזומן והפנה למגוון הפעולות ולכך שנעברו עבירות בכוונה להסתיר ולהסוות ועבירות בידיעה שהרכוש אסור. הוא הדגיש שלנאשם היה חלק ממשי בביצוע העבירות והוא פעל במטרה למקסם את רווחיו מרווחי חברות צרפתי. ב"כ המאשימה ציין את הקושי שבאיתור פסיקה מתאימה הן לאור היקף הלבנת ההון בסכום נמוך יחסית לסכומים שנזכרים בפסיקה, והן לאור העובדה שהנאשם לא הורשע בעבירת המקור לצד עבירות הלבנת ההון. ב"כ המאשימה טען למתחם ענישה הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר.

אשר לענישה הקונקרטית, ציין ב"כ המאשימה שעונשו של הנאשם צריך להיות נמוך במידה ניכרת מעונשו של צרפתי. עם זאת, ביקש לקחת בחשבון את שיקולי הרתעת הרבים כנתון לחומרה. לאור ההודיה והיעדר העבר הפלילי, עתר למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחמים, ולגזור את העונשים בחפיפה, וזאת לצד ענישה נלווית וקנס לשיקול דעת בית המשפט.

ב"כ הנאשם טען בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירות, כי הנאשם שימש כשכיר בחברות צרפתי, כאשר במסגרת תפקידו היה אחראי בין היתר על הפקדות ופריטות של שקים, חלק מהכספים הועברו למטרות חוקיות אגב ניהול החברות, והכספים אותם פעל הנאשם להסוות היוו נתח קטן מהסכומים שפרט. לשיטת הסנגור, נתון זה מלמד כי הנאשם כלל לא היה ער לעבירות המקור ופעל בצלו ותחת מרותו של צרפתי, וממקם את מעשי הנאשם ברף חומרה נמוך, במיוחד לאחר התיקון שבוצע בסכומים המיוחסים לנאשם בכתב האישום המתוקן. יוער כי בטענה שהנאשם לא היה ער לעבירות המקור חרג הסנגור מעובדות כתב האישום המתוקן. הסנגור טען כי מעשיו של הנאשם מהווים רצף אירועים אחד, מתקשרים כולם לצרפתי ונובעים מדרישותיו, כך שיש לראותם כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה. לעניין מדיניות הענישה, הסנגור הפנה לפסיקה, תוך שציין אף הוא את הקושי באיתור פסיקה מתאימה לאור העובדה שלא יוחסה לנאשם עבירת המקור. הוא טען למתחם ענישה שתחתיתו מאסר מותנה ותקרתו במספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן, לנטילת האחריות והחרטה שמביע הנאשם ולנכונותו להשתלב בטיפול. הוא הדגיש את לקיחת האחריות מצד הנאשם הבאה לידי ביטוי בהסכמתו לחילוט הדירה, הנכס המשמעותי היחיד שהיה בבעלותו, בשעה שכיום מתקשה הנאשם להשתכר, ולנזק שנגרם לו מעצם הרשתות שתמנע ממנו להמשיך ולעסוק בתיווך. עוד ציין כי מרגע פתיחת החקירה ניתק הנאשם כל קשר עם צרפתי באופן המלמד על רצונו לחזור למוטב ולשקם את חייו. עוד ביקש לקחת בחשבון את העובדה כי מלבד צרפתי לא הוגש כתב אישום נגד איש מהמעורבים בפרשה, וטען כי יש לשקול את השיהוי בהגשת כתב האישום, כאשר החקירה החלה בחודש יוני 2014 וכתב האישום הוגש כשנתיים וחצי לאחר מכן, בינואר 2017, שיהוי אשר הסב צער וקושי לנאשם. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולתת בכורה לשיקולי שיקום בעניינו כך שלא יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל. כמו כן עתר להסתפק ברכיב החילוט המשמעותי עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון ולהימנע מהטלת קנס על הנאשם.

הנאשם הביע בפניי חרטה על המעשים וניכר היה כי הוא נרגש. הוא ציין את השפעתו של צרפתי עליו ואת העובדה שלא היה ער לכל הדברים שעשה האחרון. הוא הדגיש כי התנתק לחלוטין מצרפתי וכי שיתף פעולה עם גורמי החקירה

מהרגע שהחלה החקירה בעניינו. הוא פירט את המחיר הכבד ששילם, עם סיומה של מערכת זוגית ארוכה ועצירת הליך הפונדקאות. הוא עמד על מצוקתו הכלכלית ועל הקושי למצוא עבודה. הוא הדגיש את רצונו לפתוח בדרך חדשה בחייו וביקש להתחשב בפגיעה הכלכלית הקשה שנגרמה לו.

דין והכרעה

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

הערכים המוגנים הנפגעים מביצוע עבירות של עדות שקר ושיבוש הליכי משפט וחקירה, הם ערכי שלטון החוק, כיבוד ערכאות שיפוטיות, כשעבירות מסוג זה פוגעות בתקינות ההליכים המשפטיים, היכולת להסתמך עליהם ואמון הציבור במערכת המשפט.

הערכים המוגנים בחוק איסור הלבנת הון הם מניעת היכולת להטמיע כספים שמקורם בעבירות מקור, תוך שימוש במערכת הבנקאית ובשירותי נש"מ, להסתיר את הכספים ולהסוותם ואת זהות בעליהם, והכל לשם סיכול הכדאיות בעבריינות המניבה הון רב.

לאור המפורט בהמשך, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית.

מספר האירועים

בתיק שלפניי הורשע הנאשם בשורה של עבירות, כאשר שני האישומים הראשונים ענינם מסירת עדות שקר ושיבוש מהלכי משפט והאישום השלישי עוסק בעבירות הלבנת הון. הצדדים חלוקים ביחס למספר האירועים העונשיים. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים מצאתי כי לא ניתן לקבל את עמדת ההגנה שמדובר באירוע עונשי אחד כולל.

כפי שצוין רבות בפסיקת בית המשפט העליון:

"ההבחנה בין תרחיש עובדתי שיש לראותו כאירוע אחד, לבין תרחיש עובדתי שיש לראותו ככמה אירועים, עוררה, ועודנה מעוררת, קושי לא מבוטל בקרב העוסקים במלאכת גזירת הדין. קושי זה נעוץ בעובדה שתיקון 113 לא הגדיר את המונח 'אירוע', וממילא גם לא הבהיר כראוי מהו היחס שבין מונח זה לבין המונחים 'מעשה' ו'עבירה'" (ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל).

בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" כפי שזה נקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, יש לבחון האם מדובר במכלול מעשים המשקף אירוע עברייני אחד, שאז יראו בכלל המעשים אירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה או שמא מדובר באירועים עברייניים שונים ועצמאיים.

בעניינו, אמנם כלל מעשי העבירה בוצעו בהקשרו של צרפתי וחברות צרפתי, ויש להם זיקה לקשר שבין הנאשם לבין צרפתי, ואולם מבחינת אופי המעשים, תכליתם, מועדיהם ויתר הנתונים הרלבנטיים לצורך הכרעה, מדובר באירועים עברייניים שונים ומובחנים. כך, פעולות השיבוש ועדויות השקר הן בעיקרן פעולות נקודתיות, שתיים מהן בתקופות מוקדמות בשנים 2007-2008, שבוצעו בפני ערכאות שיפוטיות שונות, כשמרביתן נועדו להטעות את בתי המשפט ביחס למצבו האישי הנפשי והתפקודי של צרפתי בהקשר להליכים אזרחיים, פליליים, ובביהמ"ש לענייני משפחה. מדובר במעשים שאין להם זיקה ישירה לתפקידו ועיסוקו של הנאשם בחברות צרפתי או לחברות צרפתי. לעומת זאת מעשי הלבנת ההון על סוגיהם השונים, נעשו בהקשר לעיסוק של הנאשם, מתוך רצון שלו להיטיב את מצבו ולקדם את האינטרסים של צרפתי וגם את האינטרסים האישיים והכלכליים שלו, לאחר הגעה לסיכום כספי עם צרפתי, כשכל הפעולות קשורות לחברות צרפתי ולכספים שמתקבלים מפעילותן, והן כוללות מאות פעולות המתפרשות על פני השנים 2011-2014.

לאור השוני, כמפורט לעיל, אני מקבלת את טענת ב"כ המאשימה, שיש לבחון את מעשי הנאשם בחלוקה לשני אירועים, שאין ביניהם זיקה הדוקה, האחד, שעניינו מסירת עדות שקר ושיבוש מהלכי משפט כתוכנית עבריינית אחת שמטרה לסייע לצרפתי בהליכים המשפטיים בעניינו, והשני, שעניינו עבירות הלבנת הון במסגרת תוכנית עבריינית למקסום רווחיהם של השניים.

למעלה מן הצורך אעיר כי קבלת עמדתו של הסנגור, בהתחשב בכך שב"כ המאשימה הביע נכונות לחפוף בין העונשים בשני האירועים, עלולה הייתה להסב נזק לנאשם, שכן בהכרח מתחם הענישה לאירוע כולל אחד היה מחמיר יותר.

מדיניות הענישה

לעניין האירוע הראשון, הנוגע לעבירות השיבוש ועדות השקר, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה, כדלקמן:

ת.פ. 61784-01-13 **מדינת ישראל נ' בר** (לא הייתה התייחסות למתחמים במסגרת הערעור - ע"פ 4506/15 **בר נ' מדינת ישראל**), בו נקבע מתחם ענישה שבין 3-8 חודשי מאסר לעבירת שיבוש מהלכי משפט. יצוין כי מדובר במעשה עבירה יחיד, שחומרתו רבה שכן שניים מהנאשמים נדברו ביניהם להסוות את מעשי השוחד שבהם נחשדו לקראת חקירה במשטרה והפעולות שביצעו נגעו לליבת החשד באותו עניין.

ת.פ. 39860-03-10 **מדינת ישראל נ' כהן**, בו נקבע מתחם ענישה שבין 3-9 חודשי מאסר לעבירות שיבוש מהלכי משפט והדחה שכללו פניה לשני מעורבים בחקירה בהצעת עזרה תמורת שתיקתם.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי דין נוספים שלא לפי תיקון 113 הכוללים עבירות נוספות, שהיה קושי לחלץ מהם נתונים שיסייעו בקביעת מדיניות הענישה.

ב"כ הנאשם לא הציג פסיקה, אם כי טען שהדוגמאות שהוצגו משקפות נסיבות חמורות בהרבה.

מדיניות הענישה ביחס לעבירות אלה היא מוחשית, במיוחד כשמדובר במספר מעשים נפרדים, בעלי מאפיינים שונים, וביותר מסוג אחד של עבירות, והיא כוללת מאסר, לרבות בדרך של עבודות שירות בנסיבות החמורות פחות.

לעניין האירוע השני, עבירות הלבנת ההון, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה, שכולה כוללת גם עבירות מס חמורות בהיקפים משמעותיים וכן עבירות נלוות, בתיקים שקדמו לתיקון 113 או בתיקים שהענישה הייתה מוסכמת במסגרת הסדר טיעון, ונגזרו בין 33-48 חודשי מאסר. מטבע הדברים לא ניתן לחלץ מהפניות אלה, קריטריונים למדיניות הענישה ביחס לעבירות הלבנת ההון לבדן.

הסנגור הפנה לת.פ. 32155-07-14 **מדינת ישראל נ' אביטן**, ביחס לנאשמת 2, שהורשעה בעבירה אחת על סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, ביחד עם נאשמים אחרים, בכך שהעבירה לנאשם אחר סכום של 3 מיליון ₪ ב- 37 פעולות שהתפרשו על פני קרוב לשנה וחצי, בידיעה שמדובר ברכוש אסור שהופק מעבירות על חוק מע"מ, ללא מעורבותה. במסגרת הסדר טיעון הגבילה את עצמה המאשימה לשישה חודשי מאסר לריצוי בע"ש. ביהמ"ש ציין שמתחם הענישה נע ממספר חודשי מאסר ועד 10 חודשים וגזר ארבעה חודשי מאסר בפועל. חומרתו של האירוע פחותה באופן משמעותי, הן משום שמדובר במחצית הסכום, בתקופה קצרה בהרבה ובעשרות בודדות של פעולות בלבד שכולן לאותו יעד, ובעיקר משום שהנאשמת הורשעה בעבירות על סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון בלבד, החלופה הקלה יותר בחוק שאינה כוללת מטרת הסתרה והסוואה.

בנוסף, אני מפנה לת.פ. 27597-06-11 **מדינת ישראל נ' גאון**, ביחס לנאשם 2, שבמסגרת הסדר טיעון מוסכם נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שביהמ"ש ציין כי מדובר בעונש מוסכם שהוא מקל אך ניתן לאמצו. באותו מקרה ההיקף הכספי לא עלה על 2 מיליון ₪, הנאשם ביצע מספר פעולות שונות, והורשע בעבירות על סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון בלבד.

ממדיניות הענישה המצומצמת שאותרה, העוסקת בעבירות על סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, עולה כי רק במקרים הקלים יחסית מבחינת אופי המעשים, מקרים שאינם כוללים עבירות על סעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון, נגזרו עונשי מאסר לתקופה המקסימלית הניתנת לריצוי בעבודות שירות או עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא לתקופה שאינה ממושכת. אכן, קיים קושי לאתר מקרים דומים, אך בהתחשב בפסיקה שהוצגה, שנדונו בה אירועים שהם קלים יותר בכל המאפיינים, ניתן לקבוע שמדיניות הענישה ביחס לעבירות הלבנת הון, ללא מעורבות בעבירות מקור, כשמבוצעות עבירות משני הסוגים, לרבות העבירות המחמירות במטרה להסוות ולהסתיר, כוללת עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריא.

נסיבות הקשורות בביצוע מעשי העבירות נושא שני האירועים

בבוחני את חומרת מעשי הנאשם בנסיבותיהם ביחס לאירוע הראשון, אני לוקחת בחשבון שמדובר במעשים אשר נדרש להם תכנון מוקדם והיערכות, המעשים נעשו במטרה לסייע לצרפתי, והנאשם פעל ללא מורא מהחוק. עוד שקלתי את העובדה כי המעשים חזרו על עצמם בארבע התרחשויות שונות, בפערי זמן ניכרים לאורך התקופה הרלבנטית,

כשהמעשים התבצעו בפני טריבונלים שונים ובפני רשויות החקירה, השפיעו על ההליכים המשפטיים, הביאו לתוצאות אופרטיביות וגרמו לנזק מוחשי וברור. חלקו ותפקידו של הנאשם בביצוע המעשים הוא דומיננטי, וזאת מבלי למעט מן העובדה שהמעשים נעשו לבקשת צרפתי ועקב השפעתו על הנאשם, והנאשם לא הפיק מהם תועלת אישית ישירה.

בבוחני את חומרת מעשי הנאשם בנסיבותיהם ביחס לאירוע השני, אני לוקחת בחשבון כי מדובר במעשים שבוצעו בהיות הנאשם עובדו של צרפתי וכחלק מעיסוקו. בהקשר זה יש להזכיר שהנאשם חזר להיות בקשר עם צרפתי בשנת 2011 לאחר נתק ערב ביצוע עבירות הלבנת ההון, והתנה את חידוש הקשר בכך שלא יהיה רשום עוד כבעליהן של אף אחת מחברות צרפתי, נתון המחדד את מודעותו למתרחש, ורצונו להפיק רווחים וליהנות מהפעילות העבריינית ומהקשר עם צרפתי. בנוסף, הנאשם פעל להתקשר עם צרפתי בהסכם לפיו הוא זכאי לאחוזים ברווחי חלק מחברות צרפתי, הסכם שלא ניתן לדעת מה עלה בגורלו בהעדר התייחסות בכתב האישום לשאלה אם נהנה הלכה למעשה מהרווחים.

מבלי למעט מן האמור, אני לוקחת בחשבון את מערכת היחסים המתוארת בין הנאשם לבין צרפתי שעמדה בבסיס המעשים, ואת רצונו של הנאשם להיטיב עם צרפתי וכן להיטיב עם עצמו. לכך יש להוסיף את העובדה שהפעילות העבריינית היא מתוכננת ומתאפיינת ברצף מעשי עבירה בהיקפים כספיים גדולים, אשר הנאשם, בניגוד לטענות סנגורו ולטענותיו ובהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, היה מודע לכך שהם נעשים ברכוש אסור, שמקורו בעבירות מקור מוגדרות, מבלי שידע לאבחן מהי עבירת המקור המדויקת מבין המנויות, ומבלי שהיה מעורב בביצוע עבירות המקור. במהלך השנים 2011 - 2014 לאורך תקופה ממושכת בוצעו פעולות רבות ביותר במטרה להסוות ולהסתיר את זיקת צרפתי לרכוש האסור, והן כללו מאות פעולות בנש"מ, ופעולות נוספות בכספי המזומן שנפרטו, באפיקי פעולה שונים תוך העברת הכספים לגורמים שונים, כשתכלית הכספים הן רכישת נכסים עבור צרפתי ומקורביו, והן תשלום בכספים האסורים לעובדים הזרים. הנאשם יכול היה להימלך בדעתו ולהתנתק מצרפתי בכל נקודת זמן, אך המשיך בביצוע העבירות. חלקו של הנאשם בביצוע המעשים הוא דומיננטי, הוא היווה חוליה בעלת משמעות במעשי ההסתרה ובביצוע הפעולות, על אף שהכספים לא נועדו עבורו. הנזק שנגרם הוא משמעותי ויש בו הטמעת כספי עבירות בהיקף העולה על 6 מיליון ₪, תוך הסוואת מקור הכספים וזהות בעליהם.

מתחמי הענישה

לאור עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, חומרת המעשים בנסיבותיהם והעובדה שהאירוע הראשון כולל ארבעה מעשים נפרדים ולאור מדיניות הענישה, מתחם הענישה נע מתקופת מאסר ממושכת הניתנת לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.

לעניין האירוע השני, לאור חומרת המעשים בנסיבותיהם, השילוב בין סוגי העבירות, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, ומדיניות הענישה המצומצמת, מתחם הענישה נע מ- 8-9 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

סטייה ממתחמי הענישה משיקולי שיקום

אמנם לא הועלתה טענה מצד הסנגור כי יש לסטות ממתחמי הענישה, אך יתכן שטענה זו לא נטענה משום שהסנגור טען למתחם ענישה כולל שתקרתו היא תקופה הניתנת לריצוי בעבודות שירות. בנסיבות אלה, ונוכח העובדה שמתחם

הענישה לאירוע השני מתחיל מתקופת מאסר לריצוי מאחורי סורג וברז, אני מוצאת לנכון להתייחס בתמציתיות לממצאי התסקיר ולטענות הסנגור לטיפול ושיקום.

עיון בתסקיר שירות המבחן מעלה כי אמנם הנאשם לוקח אחריות ומביע חרטה ואף מביע נכונות מילולית לטיפול, ואולם לא מצאתי בתסקיר ביטוי לצרכים טיפוליים - שיקומיים ממשיים, כמשמעות המונח "שיקום" בהלכה הפסוקה, ולא נוכחתי כי הנאשם מצוי בעיצומם של הליכי שיקום וטיפול המצדיקים סטייה ממתחמי הענישה. בהקשר זה אציין כי מדובר במי שהורשע, בין היתר, בעבירות על סעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון שהעונש הקבוע לצידו עומד על 10 שנות מאסר, וכשמדובר בעבירות חמורות בנסיבותיהן, נדרשים טעמים ממשיים לסטייה מהמתחמים וכאלה אינם בנמצא.

לפיכך, יש בממצאי שירות המבחן, ביחד עם נסיבות רבות נוספות לקולא, שיפורטו להלן, כדי להצדיק התחשבות רבה בתוך המתחמים ובהיבט של חפיפת העונשים, אך לא סטייה ממתחמי הענישה.

הענישה הקונקרטית בעניינו של הנאשם

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם אני לוקחת בחשבון את הנסיבות הבאות:

ראשית, הנאשם הודה במיוחס לו, לדברי סנגורו עוד בשלבים ראשוניים של החקירה, וחסך זמן שיפוטי יקר, נתון המתחדד לאור העובדה שכתב האישום המקורי מונה 217 עדי תביעה. הנאשם הביע בפני שירות המבחן ובפניי חרטה על מעשיו והתרשמותי כי מדובר בחרטה כנה, כי הוא נוטל אחריות על המעשים וכי הוא רוצה לחזור למוטב. יש בהסכמתו במסגרת הסדר הטיעון שדירת מגוריו, המהווה את נכסו העיקרי, תחולט, כדי ללמד על הפנמת הפסול והבעת חרטה בהתנהגות.

שנית, עברו הפלילי של הנאשם נקי ומאז ביצוע העבירות אינו מעורב עוד בפלילים. מבלי למעט מן האמור, לאור אופי המעשים ומשכם לא ניתן להתייחס אליהם כאל מעידה חד פעמית.

שלישית, העבירות בוצעו במהלך תקופה ארוכה בין השנים 2006-2014, כאשר חלפו כשנתיים וחצי בין ביצוע העבירות לבין הגשת כתב האישום. המאשימה בטיעוניה לעונש לא התייחסה לנתון זה, ובהעדר הסבר, כשכתב האישום בעניינו של צרפתי הוגש שנה קודם לכן, יש לעיכוב וההשתהות הלא מוסברים משמעות.

רביעית, הנאשם תיאר את השפעת ההליך עליו ופירט את המחיר היקר שהוא משלם בגין מעשיו, הן בהקשרים אישיים - משפחתיים, הן בהקשרים תעסוקתיים, כשלפי המוצהר מצבו הכלכלי דחוק, הוא מתקשה להתפרנס, ויש פגיעה באפשרותו לעסוק בתחום התיווך על רקע הרשעתו.

חמישית, מתסקיר שירות המבחן מצטיירת דמותו המוחלטת של הנאשם ביחס לצרפתי, תוך שצוין שהנאשם ראה בו דמות אב מגוננת המקבלת את נטייתו המינית. שירות המבחן ציין מוטיבציה מילולית לטיפול והמליץ על הליך טיפולי.

שישית, נטען בכלליות שהנאשם הוא היחיד בנוסף לצרפתי שננקטו בעניינו הליכים, והמאשימה לא חלקה על הנתון אך ציינה כי קיימת אבחנה ברורה בין הנאשם לאחרים. אציין, כי אמנם הטענה נטענה בשעתו בדיונים המקדמיים, אך לא הובאו כל נתונים נוספים המאפשרים בחינה של הטענה הכללית וקביעת מסקנות. מובן שאין מקום להשוואה בין עונשו של הנאשם לעונשו של צרפתי, שמעשיו חמורים בהרבה ונרחבים בהרבה, ואף המאשימה עמדה על כך.

שביעית, בשל השימוש התדיר שנעשה על ידי עבריינים מקצועיים, ומלביני הון מקצועיים באנשים נעדרי עבר פלילי, לשם ביצוע עבירות הלבנת הון, ובשל הנזקים שגורמות עבירות הלבנת הון והצורך להיאבק בפעילות האסורה, מקובלת עליי הטענה שיש מקום לקחת בחשבון גם את השיקול של הרתעת הרבים. לאור התנהלות הנאשם מאז שנחשפה הפרשה והזמן שחלף, לא נדרשת החמרה לשם הרתעה אישית.

לאור כל המקובץ, בשל כלל נסיבות הזכות, ואף לאחר שלקחתי בחשבון את השיקול של הרתעת הרבים, אני סבורה כי יש מקום לגזור את העונש בתחתית כל אחד מהמתחמים, ולאור עמדתה ההגונה של המאשימה לחפוף בין העונשים.

לעניין ענישה כספית, ככלל בעבירות כלכליות יש מקום לענישה שתעקר את הכדאיות בביצוע העבירות. עם זאת, בהליך שלפניי, בהתחשב במרכיב החילוט המוסכם, לא טען ב"כ המאשימה תחילה כלל לעניין ענישה כספית ובסיום הטיעון ביקש קנס שאת גובהו הותר לשק"ד ביהמ"ש. הסנגור בנסיבות אלה ביקש להסתפק בהליכי החילוט. בנסיבות האמורות יש מקום להשקפתי לקנס נמוך לצד התחייבות משמעותית להמנע מעבירה.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. בגין האירוע הראשון אני גוזרת על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים. בגין האירוע השני אני גוזרת על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. העונשים ירוצו בחופף זה לזה כך שבסה"כ ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר.

הנאשם יתייצב ביום 15.3.18 שעה 08:00 בבית המעצר ניצן או על-פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, בטלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה שעניינה שיבוש הליכי משפט ומסירת עדות שקר.

3. מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה על סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

4. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה על סעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון.

5. קנס בסך 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים,

כשהראשון בהם ביום 1.3.18 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון. לבקשת הנאשם, ככל שקיימים כספים מופקדים בתיק מעצר ימים, ואין מניעה בדין להשיבם, ישולם הקנס מתוך כספי הפיקדון והיתרה תוחזר לנאשם.

6. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 40,000 ₪, להימנע במשך שנתיים משחרורו מביצוע עבירות הלבנת הון בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

7. אני מורה על חילוט דירת המגורים של הנאשם במתכונת ובתנאים שהוסכמו בין הצדדים ופורטו בהסדר הטיעון.

זכות ערעור לביהמ"ש העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשע"ח, 31/01/2018 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

הוקלדעלידיאודליהאשרוב